

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 39. Sanctio Episcopus Aurelianensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

ferret, sed eas, abrupta omni mora, in quo-
 dam Loco Sacro collocaret. Ergo Desi-
 derius cœptum a Joscelino Ecclesiæ ædi-
 ficium consummare decrevit, interim
 S. Antonii Corpore in illo loco, ubi Al-
 tare princeps erigendum erat, deposito,
 & Sacello tantisper levi opere constructo.
 Conduxit homines Sæculares, qui obla-
 tiones Fidelium reciperent, & quorum
 opera ad perficiendam majoris Ecclesiæ
 molem uteretur. Verum elapsis aliquot
 annis, cum Monachos ex Cænobio Mon-
 tismajoris advocasset, Prioratus Benedi-
 ctinorum in illa Ecclesia fundatus est.
 Hæc S. Antonium colendi in Territorio
 Viennensi fuere exordia.

§. XXXIX.

Sanctio Episcopus Aurelianensis.

Joanne Episcopo Aurelianensi satis fun-
 cto, Rudolphus ejus frater, Archiepi-
 scopus Turonensis, nihil intentatum re-
 liquit, ut ei Joannes ejusdem Ecclesiæ
 Archidiaconus sufficeretur; cum vero
 nihilominus major Pars Clericorum De-
 canum Sanctionem seu Samsonem elegis-
 set, Pars adversa datis ad Ivonem Car-
 notensem literis, eum accusare ausa est,
 quod ejus Electio Simonix vitio labora-
 ret, & Regiæ potestatis auctoritate ex-
 torta esset. Acceptis his literis Ivo San-
 ctioni scripsit; si objecti criminis sibi
 con-

Sæculum XI.
 A.C 1096.

Gall. Chron.
 to. 2. p. 245.

Sæculum XI. conscius esset, discederet, & extremum
 A.C. 1096) diem in pace & quiete exspectaret.

ep. 51.

Quippe ætate admodum provec̃ta erat. Sed postea rei veritatem edoctus Sanctio-
 nis Electionem defendit, atque Hugoni
 Archiepiscopo Lugdunensi tam ipse,
 quam Guilielmus Parisiensis, & Gualte-
 rius Meldensis scripserunt in hunc mo-
 dum:

ep. 54.

*Postquam Joannes Episcopus Aurelia-
 nensis e vivis ereptus fuit, Archiepiscopus
 Turonensis cum non nullis defuncti suisque
 amicis clandestina machinatione & con-
 sentiente Rege vacantem Ecclesiam con-
 ferre conatus est cuidam Archidiacono,
 Joanni, quem nec ætas, nec scientia, nec
 maturi mores, in Episcopo requisiti, com-
 mendant, sed contra erubescenda familia-
 ritas olim cum Episcopo mortuo & cum
 quibusdam ex iis, qui eum Episcopum fieri
 exoptant, debonestat. Major autem &
 sanior Clericorum pars, cupiens liberari
 a gravissimo jugo, quo vivente priore Epi-
 scopo premebatur, elegit, Rege itidem con-
 sentiente, Sanctionem ejusdem Ecclesiæ De-
 canum, virum gravem, atque, ut non igno-
 ras, ætate & moribus conspicuum. Tum
 nos quidem, Archiepiscopi Senonensis no-
 mine rogarunt, qui elegerant, ut eum
 in Arce Landonis consecrarem; sed re-
 cusavimus hanc provinciam, quia ille Ar-
 chiepiscopus Lugdunensis Ecclesiæ Prima-*

tum

tum non recipit, eique ab Apostolica Sede Saculum XI.
 Sacris interdictum est. Inter hæc San- A.C. 1096.
 ctionis æmuli ejus Electioni repugnantes,
 Simoniacæ & ambitus labe infectam dixe-
 runt. Sed Carnotum, ubi, præstituta a
 nobis die, accusationem probare debuif-
 sent, non venerunt. Sanctio autem cum sex
 aliis testibus juramento se purgavit. Eum
 itaque ordinavimus, & postquam tibi pro-
 misit obedientiam, ad Ecclesiam suam mi-
 simus, quem venientem omnes amorem &
 submissionem profitentes filiali affectu com-
 plexi sunt.

Ex alia Ivonis Carnotensis Epistola ep. 53.
 discimus, quod illa die, qua Civitatem
 Aurelianensem intravit, pro more Cle-
 ricum vinculis detentum libertati resti-
 tuerit. Id ipso referente scimus; atque
 hoc neo-electi Episcopi Jus hodieque
 Aureliani salvum est.

§. XL.

Cruciatorum Profectio.

Inter hæc Peregrini, qui ad iter Jerofo-
 lymam suscipiendum condixerant, un-
 dique movebant. Horum Præcipui erant
 Hugo, cognomento Magnus, Regis Fran- Guil. tyr. I.
 ciæ frater, & jure uxorio Comes Vero- c. 17.
 manduorum, Robertus Dux Normanniæ,
 quem, noto plebi vocabulo, *Court-beuse*
 appellabant, Regis Angliæ frater, Ste-
 phanus, alias Henricus Comes Blesensis,
 Hist. Eccles. Tom. XV. D d d Car-